

levensbeschrijving van Dirk Smits, omdat die een goeden kijk geeft op de typisch 18de eeuwsche werkmethode van de jonge Rotterdammers. Nadat Versteeg heeft verteld, dat „op den 30sten der Wijnmaende 1726, de toenmalige voorzitter Kornelis van der Pot het nieuwe lid, Dirk Smits, „met eene gepaste Redevoeringe, uit name van alle de Leden, heeft verwelkomt” gaat hij verder: „Hier nu was Smits in zijn element, hier vond hij hetgeen hij te voren gezogt hadde: wij, alle weken eens, des Zaterdag na den middag, bijeen komende, waren gewoon, elkander, alles wat de Tael- en Dichtkunde betrof, openhartig te vragen, en goedwillig te leeren. Wilhem Suderman en Frans de Haes, die de Latijnsche Tael magtig waren, en al eenigen tijd hadden gearbeid om ook de regels onzer moedersprake kundig te worden, waren wel de grootste vraegbaken, vooral der taelregelen; hier scherpten wij elkander, wekelijks, danig op, als den Liefhebber der Tael- en Dichtkunste kan gebleken zijn, uit de van tijd tot tijd uitgekomen werkjes van ons Genootschap. Smits, schoon geen kenner van eenige vremde Tael zijnde, en dus nooit voorheen van taelregelen gehoord hebbende, had zoodra, door zijn Kunstgenooten niet vernomen, de hooge noodzakelijkheid die 'er is, om een Tael in den grond te moeten kennen, waerin men in 't openbaer schrijven of spreken wil (schoon dit laetste helaes! bij maer enkele gevonden word) of hij viel, met zulk eenen onafgebroken ijver, vuurigen lust, en ongemeene gretigheid, aen het werk, dat hij niet afliet, voor dat hij eenen vasten grond had, waerop hij met alle gerustheid, het gebouw der Dichtkunste vestigen kon; hiertoe hielp hem niet weinig, dat hij thans meerderen vrijen tijd hadde, dan iemand der andere Kunstgenooten, en zeer veel ook de manier welke wij hielden, in het overzien van yders afgewerkte taek, die wij allen, met de uiterste naeuwkeurigheid gewoon waren te beschouwen, om 'er de misslagen van Tael- en Dichtkunste in te verbeteren, alzoo op elke feil die ontdekt en aangewezen wierd, een zekere boete gestelt was; dit scherpte yder van ons meer en meer op, om met alle oplettenheit, zooveel in elks vermogen was, de feilen uit onze eigene werkjes eerst te wannen, eer ze den Kunstgenooten in handen kwamen; door al het welke onze Smits, in korten tijd, de meesten kloekelijk vooruitsnelde. Ook lei hij zich in dezen tijd inzonderheit toe, om alle de zwierige schilderachtige en verrukkende bloemen uit de werken der beste Nederlandsche Poëten